

[Erik B. Smith]

lille område at få afskaffet en urimelighed. Jeg tager hr. Carsten Andersens udsagn som udtryk for en positiv støtte til vores forslag.

Jeg skal slutte med at sige, at det forekommer mærkeligt, at man ikke kan afse 100 mill. kr. eller 200 mill. kr., eller hvor meget det nu er, når man kan afse 2½ mia. kr. til arbejdsgivere, til virksomheder, fuldstændig uafhængigt af, hvor stort eller hvor lille deres overskud er. Når man læser om de seneste dages regnskaber fra nogle af de største erhvervsvirksomheder i landet, for ikke at sige den største, forekommer det altså mildt sagt besynderligt, at en sådan virksomhed skal have et arbejdsgivertilskud af hensyn til konkurrenceevnen, mens det er umuligt for os at afse midler til at afskaffe et åbenbart urimeligt fradrag i tjenestemandspensionerne.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg må tilstå, at jeg er lidt imponeret over den forargelse, som både hr. Erik B. Smith og hr. Kaj Poulsen er i stand til at mobilisere i dag, fordi man ikke med det samme får et flertal for det forslag, der er lagt frem her. Lad os gå bare en anelse tilbage i tiden. Det er dog stadig væk kun godt og vel 2½ år siden, socialdemokratiet var i regering, og det har været nævnt flere gange under debatten her i dag, at dette spørgsmål har været rejst mange gange op gennem 1970erne og i begyndelsen af 1980erne. Jeg synes, man i udvalget skulle prøve at sammenholde det svar, man fik fra daværende socialdemokratiske finansministre, med det, jeg har givet her i dag; så vil man konstatere, at det, jeg har givet her i dag, i virkeligheden er betydelig mere positivt, og at det er første gang, en finansminister overhovedet åbner i denne debat. Tidligere har det altid været et klart nej.

Når det ikke er et klart ja i dag fra regeringens side, er det selvfølgelig, fordi det koster 420 mill. kr. Så kan man lave et regnestykke, som socialdemokratiet har gjort det, og sige: der er et skatteprovenu på 200 mill. kr., og så sparer man nok 100 mill. kr. i forbindelse med indkomstbestemte ydelser. Men dér sparkede hr. Erik B. Smith sig selv over benene, for han citerer netop det svar, som socialministeren har givet folketingets socialudvalg, og hvoraf det fremgår, at i visse situationer kan tjenestemænd være dårligere stil-

let end folkepensionister uden anden indkomst. Ja men det er jo netop, fordi det ikke er muligt for tjenestemænd – ud over i meget få tilfælde – overhovedet at få andel i indtægtsbestemte ydelser, og jeg skal da være den første til at erkende, at det er et problem, men det fortæller også, at man ikke kan hente 100 mill. kr. hjem på det område; det er fuldstændig utænkeligt.

Socialdemokratiske regeringer har også været nødsaget til at operere med bruttotal og ikke med netttotal. Det er en god gammel diskussion, hver eneste gang der foreligger et sådant forslag. Det kan ikke nytte, at man siger, at man får nogle ekstra skatteindtægter hjem, og så bliver det ikke så slemt. Dette forslag koster desværre 420 mill. kr. Det tror jeg at vi alle beklager, for havde det været et mindre beløb, havde det været lettere at nå frem til en løsning.

Men når jeg siger her i dag ganske klart, at der ikke er plads til det lige på nuværende tidspunkt, men at jeg i øvrigt principielt er enig i forslaget, synes jeg, det er noget af det mest positive, man kan nå, og er helt sikker på, at det ville en socialdemokratisk regering i virkeligheden også have svaret. Det kunne være, at den havde været skrappere; det vil vi kunne se, når vi går tilbage til svarene fra 1970erne. Nu vel, det skal vi ikke blive ved med at slå hinanden oven i hovedet med.

Fru Aase Olesen stillede det spørgsmål, om regeringen var parat til at nedsætte et udvalg til at se på nogle af de tekniske problemer, der knytter sig til dette. Som jeg har bebudet i min svartale, skal vi under alle omstændigheder nedsætte et udvalg vedrørende de meget specifikke tekniske problemer, og det, det så drejer sig om – sådan forstår jeg det – er at udvide kommissoriet for dette udvalg, så vi kan få set på de problemstillinger, som fru Aase Olesen rejser i sit indlæg i dag. Jeg kan sige til fru Aase Olesen, at det vil jeg gå hjem og overveje meget hurtigt og meget positivt. Jeg synes, der er meget fornuft i at følge den linje, fordi dette er teknisk kompliceret, og jeg har gjort rede for, at den ene del af socialdemokratiets forslag vil det være umuligt at få gennemført fra 1. januar 1986, hvis man skulle gøre det ansvarligt, men jeg vil meget hurtigt og positivt overveje nedsættelsen af et udvalg, som kan se nærmere på de spørgsmål, fru Aase Olesen har rejst.